

1. Երբ մեղքի բեռը թորթափում ես ու
 Խաղաղ աչքերով երկինք ես նայում,
 Տեսնում ես այնտեղ հարազատ մեկին,
 Որ քեզ սիրում է, չարից պահպանում:

2. Տեսնում ես Նրան, Ով հոժար կամքով
 Բարեկամ դարձավ, եղավ կարեկից,
 Եվ չնայելով հանցանքիդ չափին՝
 Ազատեց անձդ կորստյան փոսից:

3. Տեսնում ես այնտեղ... Նրան ես տեսնում
 Հայրական աչքով քեզ հետևելիս,
 Նայում ես Նրան սրբացած սրտով
 Ու ասում ես. «Հավետ Քոնն եմ, սիրելիս»:

4. Քոնն է իմ կյանքը, Քոնն է իմ հոգին,
 Այս մարմինն անգամ Քեզ է պատկանում,
 Թող խոնարհվեմ ու ենթարկվեմ կամքիդ,
 Քանի ապրում եմ մարմին-պատյանում:

5. Թող որ հոժարվեմ ամեն մի վայրկյան,
 Հնազանդ լինեմ բոլոր խոսքերիդ
 Եվ դառնամ խոհեմ ու խոնարհ այնքան,
 Որ արժանանամ փառաց պսակին: